

Resolució 697/2019, de 31 d'octubre

Número d'expedient de la reclamació: 602/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Materials del temari d'un procés selectiu.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La primera resposta municipal a aquesta sol·licitud és desestimar-la perquè la informació sol·licitada no forma part de l'expedient "*i el dret d'accés es limita a tot el que forma part de l'expedient*"; aquesta resposta municipal no és procedent, perquè el dret d'accés a la informació pública abasta tota la informació que està en poder de l'Administració (articles 2.b i 18 LTAIPBG), formi o no formi part d'un expedient determinat; per tant, la resolució de la Gerència de Recursos de 23 de juliol de 2019, que desestima la sol·licitud indicada a l'antecedent 2, és contrària a l'ordenament jurídic perquè denega l'accés a la informació pública sense fonamentació jurídica suficient. L'únic que importa a la persona reclamant és conèixer els materials que ha utilitzat l'Ajuntament. El debat no és, per tant, sobre hipotètiques obligacions jurídiques, sinó únicament sobre una qüestió fàctica: saber si materialment l'Ajuntament ha utilitzat materials normatius o/i altres documents per preparar el seu temari i, en cas afirmatiu, saber quins són aquests materials, a més de poder obtenir-ne còpia en relació amb tres temes concrets; situat el debat en aquests termes, la resposta municipal s'ha de pronunciar precisament sobre si hi ha en els serveis municipals algun rastre documental de què hagin fet servir el tipus de documentació indicada a la sol·licitud per elaborar el temari de la part específica de la selecció citada i, en cas afirmatiu, han d'informar sobre la documentació utilitzada i donar-ne còpia en el cas de la relativa als temes 53, 54 i 71; si aquest rastre no existeix, cal que així ho indiqui clarament l'Ajuntament, expressant que els serveis municipals no han fet servir cap documentació com la sol·licitada per preparar el temari en qüestió; atès que la persona reclamant ha argumentat la plausibilitat de què l'Ajuntament hagi utilitzat aquesta mena de documents, si la resposta municipal és que no n'ha utilitzat cap, o que no en té constància, també hauria de ser mínimament argumentada.

Paraules clau: Ajuntament. Selecció de personal. Materials. Recursos administratius. Informació pública. Reclamació contra desestimació. Informació inexistent.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 22 de setembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 602/2019, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 25 de juny de 2019 la persona reclamant formula la sol·licitud d'informació pública següent: *Respecte a la convocatòria que s'està executant actualment de 13 places de tècnic superior en organització demano el material que s'ha utilitzat per elaborar el temari de la part específica i/o que s'utilitzarà per corregir-la. En concret, demano el següent:*
  - 2.1. *Un llistat de les lleis, decrets, reglaments o altres disposicions que siguin objecte de la part específica de la convocatòria.*
  - 2.2. *Un llistat dels llibres que s'han utilitzat per elaborar el temari o que s'utilitzaran per a la correcció.*
  - 2.3. *Un llistat dels articles acadèmics o científics utilitzats (indicar títol i autor).*
  - 2.4. *Altres materials: documents, presentacions, treballs, informes, etc. En aquest darrer cas, indicar el nom del document i, si fos possible, un enllaç amb ell.*
  - 2.5. *En especial, vull fer referència als temes 53, 54 i 71 (sistemes de comunicació interna, sistemes de comunicació externa i eines de tramitació electrònica a l'Ajuntament) del temari específic. D'aquests temes vull rebre, a ser possible en format word o pdf., tots els manuals i documents de l'Ajuntament (manuals d'ús, presentacions, etc.) o un enllaç perquè me'ls pugui descarregar.*

Demana rebre la informació en format electrònic i per correu electrònic.
3. Per resolució de la Gerència de Recursos de 23 de juliol de 2019 l'Ajuntament de Barcelona desestima la sol·licitud anterior perquè *"la documentació que demana no consta a l'expedient i el dret d'accés es limita a tot el que forma part de l'expedient"*.
4. El 2 d'agost de 2019 la persona reclamant presenta un recurs de reposició contra la resolució anterior desestimària anterior. Argumenta que va rebre la notificació de la resolució després d'haver transcorregut el mes previst legalment per resoldre i notificar la resolució (articles 33 i 35.1 LTAIPBG); en conseqüència, s'hauria produït silenci administratiu positiu. Considera que la denegació de l'accés sol·licitat no ha estat fonamentada en cap dels límits establerts per l'LTAIPBG i que el fet de no formar part de l'expedient no és motiu per denegar la informació sol·licitada.
5. La Reclamació presentada el 22 de setembre de 2019 reitera els arguments del recurs de reposició, el qual dona per desestimat per silenci administratiu, perquè no hauria rebut resposta dins del termini d'un mes de la seva presentació.
6. El 27 de setembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

7. L'11 d'octubre de 2019 l'Ajuntament de Barcelona desestima el recurs de reposició indicat a l'antecedent 4, sobre la base de les consideracions següents: *“L'aprovació del temari d'una determinada convocatòria d'accés no exigeix en cap cas la recopilació de la normativa ni la sistematització de la documentació que sol·licita la reclamant. D'aquesta manera, pel que fa a la normativa, s'han d'entendre compreses totes aquelles disposicions publicades en els diaris oficials que corresponguin i que tinguin relació amb les matèries del temari. D'altra banda, tampoc no existeix cap manual o altre document de referència per a la preparació dels diferents temes, sinó que són les persones aspirants les que seleccionen els materials que considerin més adients per a la preparació dels continguts. O dit en altres termes, el desenvolupament d'un procés selectiu per part d'una Administració pública no comporta en cap cas la formació d'un repositori de documentació com el que sol·licitava l'ara reclamant. Per tant, la informació demanada no es pot considerar informació pública en els termes previstos per l'article 2 LTAIPBG, d'acord amb el qual és informació pública aquella elaborada per l'Administració i que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions”. Tot seguit la resolució municipal cita un fragment de la Resolució de la GAIP 140/2018, segons el qual no es pot considerar informació pública unes actes que no existeixen en poder de l'Administració, i afegeix: *“A la vista d'aquest pronunciament, la sol·licitud de la persona reclamant no pot ser considerada informació pública sobre la que es projecti el dret d'accés, en tant que la informació sol·licitada – relació de disposicions i materials de preparació del temari específic de la convocatòria de 13 places de la categoria de tècnic/a superior en organització- no existeix ni, d'altra banda, és obligatori que existeixi, ja que cap norma reguladora del procediment de selecció ho exigeix. ...**

L'anterior conclusió comporta també la desestimació del segon motiu de la Reclamació, és a dir, que la sol·licitud s'ha d'entendre estimada per silenci administratiu, en haver estat notificada la resolució un cop exhaurit el termini d'un mes, de conformitat amb els articles 33 i 35 LTAIPB, tota vegada que ambdós preceptes contenen previsions en l'àmbit de l'exercici del dret d'accés a la informació pública, dret d'accés que, com s'ha argumentat en l'anterior consideració jurídica, no concorre en el present cas. A més a més, cal tenir en compte que la denegació de la petició d'accés no es fonamenta en l'aplicació dels límits legalment establerts, sinó en la impossibilitat material del lliurament, en tant que la informació sol·licitada ni existeix ni és obligatori que existeixi”.

En atenció a les anteriors consideracions, l'Ajuntament desestima el recurs de reposició.

8. El 21 d'octubre de 2019 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Barcelona, que reproduïx els arguments de l'antecedent anterior i conclou tot demanant a la GAIP la desestimació de la Reclamació.

9. El 23 d'octubre de 2019 la GAIP trasllada l'informe anterior a la persona reclamant, tot indicant-li que si en el termini de cinc dies no argumenta el contrari s'entendrà satisfeta la seva sol·licitud d'informació.
10. El 25 d'octubre de 2019 la persona reclamant comunica a la GAIP la resposta municipal al recurs de reposició indicada a l'antecedent 7, tot fent-hi les consideracions següents: *“Vull aclarir que vaig decidir reclamar a la GAIP per què no s'havia resolt el recurs de reposició, el que implicava silenci desestimatori. Ara, l'Ajuntament de Barcelona resol el recurs (un mes i mig fora de termini) DENEGANT el dret d'accés... NO estic d'acord amb la desestimació, pels mateixos motius que vaig al·legar al propi recurs. A més, l'Ajuntament de Barcelona esmenta una resolució de la pròpia GAIP fora de context, el que no permet saber si es tracta d'una reclamació similar. Per altra banda, és cert que cap Administració està obligada a confeccionar un repositori o similar amb el material concret per preparar un procés selectiu. No obstant, resulta IMPOSSIBLE preparar un temari si no es consulta d'on es treurà i què es vol preguntar. Que no existeixi l'obligació no vol dir que no s'hagi fet (com dic, resulta molt poc creïble confeccionar un temari i no saber el material). I si s'ha fet, existeix l'obligació de donar-lo. En resum: no resulta creïble l'argument esmentat sobre "impossibilitat" de lliurar el material per no tenir-lo. És més, he pogut saber que hi ha parts del temari que reproduïxen fil per randa epígrafs de llibres concrets Com pot haver-hi tal coincidència si no es sabia el llibre abans? Un exemple d'això és el tema 63. Segons temari: 63. La qualitat percebuda i les cartes de serveis: les dimensions o atributs principals de la qualitat percebuda. Les cartes de serveis al ciutadà. Que coincideix exactament amb els 2 primers epígrafs del capítol 12 del llibre "La gestión de calidad total en la administración pública" Cap. 12. La calidad percibida y las cartas de servicios. - Las dimensiones o atributos principales de la calidad percibida - Las cartas de servicio al ciudadano”.*
11. El 28 d'octubre de 2019 la GAIP demana a la persona reclamant que confirmi si les consideracions referides per l'antecedent anterior les fa extensives a l'informe municipal i es poden considerar la seva resposta al trasllat indicat per l'antecedent 9. El mateix dia la persona reclamant confirma aquesta interpretació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula*

aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Sobre la informació sol·licitada i el dret a accedir-hi

Del debat reflectit pels antecedents se'n pot deduir que la qüestió central sobre la que s'ha de pronunciar aquesta Resolució és si allò que s'ha sol·licitat és o no és informació pública.

La sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació demana *"el material que s'ha utilitzat per elaborar el temari de la part específica i/o que s'utilitzarà per corregir-la"*, amb esment especial de què es faciliti còpia dels materials de l'Ajuntament relatius als temes 53, 54 i 71. En principi, si existeix en poder de l'Ajuntament aquesta informació és pública, en aplicació de l'article 2.b LTAIPBG i hauria de procedir el dret a accedir-hi, d'acord amb els articles 18 i 20.1 LTAIPBG, perquè no és previsible que concorrin límits que puguin comportar la seva denegació.

La primera resposta municipal a aquesta sol·licitud és desestimar-la perquè la informació sol·licitada no forma part de l'expedient *"i el dret d'accés es limita a tot el que forma part de l'expedient"*. Aquesta resposta municipal no és procedent, perquè el dret d'accés a la informació pública abasta tota la informació que està en poder de l'Administració (articles 2.b i 18 LTAIPBG), formi o no formi part d'un expedient determinat. Per tant, la resolució de la Gerència de Recursos de 23 de juliol de 2019, que desestima la sol·licitud indicada a l'antecedent 2, és contrària a l'ordenament jurídic perquè denega l'accés a la informació pública sense fonamentació jurídica suficient.

La segona resposta municipal a la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació, donada per la resolució d'11 d'octubre de 2019, de desestimació del recurs de reposició interposat per la persona reclamant contra la resolució indicada al paràgraf anterior, fonamenta la desestimació del recurs (i, per extensió, de la sol·licitud) en la consideració que l'ordenament jurídic no obliga l'Administració a formar una recopilació normativa i d'altra documentació per preparar i per respondre el temari dels processos selectius que convoca, motiu pel qual la informació sol·licitada no seria informació pública atesos els termes en els que la defineix l'article 2.b LTAIPBG.

Ara bé, tal com argumenta la persona reclamant en les seves consideracions sobre la resolució municipal del seu recurs de reposició, la qüestió no està en si l'ordenament jurídic obliga l'Administració a fer aquesta recopilació (cosa que la persona reclamant coincideix en considerar que aquesta hipotètica obligació legal no existeix), sinó en si l'Ajuntament ha utilitzat o no materials per elaborar el temari de la selecció i, en cas afirmatiu, quins són aquests materials.

Efectivament la persona reclamant no pretén que l'Ajuntament li faciliti informació sobre les normes i altres documents que puguin servir per desenvolupar els temes que formen part del procés selectiu. El que demana és només informació sobre la documentació que l'Ajuntament ha fet servir materialment per preparar el temari en qüestió. La persona reclamant, a més, presumeix de forma argumentada raonadament que aquesta documentació deu existir, almenys en relació amb algun dels temes que formen la part específica del procés selectiu.

Atès que la pretensió de la persona reclamant és la indicada al paràgraf anterior, cap de les respostes municipals la contesta adequadament. Als efectes d'allò que es demana, és irrellevant si la informació demanada forma part o no forma part de l'expedient de selecció, o si l'Ajuntament està o no està obligat a fer recopilatoris de normes i altra documentació per preparar i corregir els temaris dels seus processos selectius. L'únic que importa a la persona reclamant és conèixer els materials que ha utilitzat l'Ajuntament. El debat no és, per tant, sobre hipotètiques obligacions jurídiques, sinó únicament sobre una qüestió fàctica: saber si materialment l'Ajuntament ha utilitzat materials normatius o/i altres documents per preparar el seu temari i, en cas afirmatiu, saber quins són aquests materials, a més de poder obtenir-ne còpia en relació amb tres temes concrets.

Situat el debat en aquests termes, la resposta municipal s'ha de pronunciar precisament sobre si hi ha en els serveis municipals algun rastre documental de què hagin fet servir el tipus de documentació indicada a la sol·licitud per elaborar el temari de la part específica de la selecció citada i, en cas afirmatiu, han d'informar sobre la documentació utilitzada i donar-ne còpia en el cas de la relativa als temes 53, 54 i 71. Si aquest rastre no existeix, cal que així ho indiqui clarament l'Ajuntament, expressant que els serveis municipals no han fet servir cap documentació com la sol·licitada per preparar el temari en qüestió. Atès que la persona reclamant ha argumentat la plausibilitat de què l'Ajuntament hagi utilitzat aquesta mena de documents, si la resposta municipal és que no n'ha utilitzat cap, o que no en té constància, també hauria de ser mínimament argumentada.

3. El silenci administratiu i els seus efectes

La persona reclamant invoca els efectes presumptament estimatoris del silenci administratiu per fonamentar el seu dret a la informació sol·licitada, perquè no rep la desestimació municipal fins després d'haver transcorregut el termini d'un mes establert per l'article 33 LTAIPBG per resoldre i notificar les sol·licituds d'informació pública. L'Ajuntament no qüestiona ni la producció del silenci administratiu, ni els seus efectes teòricament estimatoris, si bé nega que puguin oposar-se al fet que allò sol·licitat, sempre segons l'Ajuntament, no té la condició d'informació pública.

A la vista del fonament jurídic anterior, la producció efectiva de silenci administratiu en la tramitació de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació i els efectes estimatoris previstos per l'article 35 LTAIPBG reforcen el dret d'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada, sempre que aquesta informació existeixi efectivament en poder de l'Ajuntament, tal com s'argumenta al fonament jurídic anterior.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 31 d'octubre de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 602/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2, si aquesta informació existeix en poder de l'Ajuntament, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies, o bé que la informi motivadament que no ha utilitzat els materials indicats a la sol·licitud per preparar el temari citat a la sol·licitud, tot tenint en compte les indicacions fetes pel fonament jurídic 2.

3. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 602/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.